

sluice schleuse courrant presa immissario sluis sluza zsi
sluss jaz ustava водослив sluice schleuse courrant pre
imissario sluis sluz zsilip sluss jaz ustava водослив
schleuse courrant presa immissario sluis sluza zsilip jaz
ustava водослив sluice schleuse courrant presa immiss
rio sluis sluza zsilip sluss jaz ustava водослив sluice schle
se courrant presa immissario sluis sluza zsilip slus jaz
ustava водослив sluice schleuse courrant presa immissario
sluis sluza zsilip slus jaz ustava водослив sluice schleuse
courrant presa immissario sluis sluza zsilip slus jaz usta
водослив sluice schleuse courrant presa immissario sl
sluza zsilip sluss jaz ustava водослив sluice schleuse coi
rrant presa immissario sluis sluza zsilip sluss jaz usta

Kompost

Lidka se zděla, že takhle mi, prej, holka, ten karfiol nepude. Nepůjde? Nepůjde. Kam by taky chodil. Chce živiny, humus, hnilobu, hnus. Všecičko pěkně rozložené. Lidka ví, jak na to. Přinese prý i slepičince. Jenže! Slepičince se musí ředit vodou – hodně. Zalévat s nimi pomálu. Opatrně. „Dovedeš si, holka, představit, jak je to agresivní?“ No, jo. Slepice se nezda.

Ale zpět v zadním rohu hlína, listí, posekaná tráva, prolit vodou a zas hlína, listí, tráva. . . A znova. A dokola. Můj muž radí, že se to musí zasypat vápnem. Tváří se, že bez něj to nepůjde. Vápno, alfa a omega úspěšného tlení. Muži vždy vyhmátnout to nejpodstatnější. Poněvadž si to přečetli v novinách, slyšeli to z rádia a navíc – jejich táta to tak odjakživa taky dělal. Říkala Lída snad něco o vápnu? Peskuju děti, že banánová slupka, ohryzek i zvadlé kopretiny z vázy patří na kompost. Těším se, až záhon zaplaví obří, pyšné, bělostné růžice květáku. „Mamí, Pepíno ti hodil do kompostu pytlík od bonbónů, to se nesmí, že ne?“

Ne. Některý věci se prostě nerozpadnou, nevyhynou, nezmezí. Ani pod milionem vrstev, ani za spoustu let. Pozoruju květák, jak mi pořád nejde. To víte, než se kompost rozleží. . . Odháním psa, aby se v tom, prase, neryl. Den po dni skládám a vrstvim. Prádlo, děti, něha, plotna, hádka, mizernej karfiol a občas prolit pivem. A znova. Den po dni.

„Jak vám to hnije?“ volá přes plot Lída. „Ale jo,“ vzdychnu. I když dobře vím o igelitovým sáčku, kterej nám tam zůstane.

Jana Jirásková (dílňa Jiřího Dědečka)

Hedvábná medúza

**Hedvábná medúzo, vstup do mých kódů
vysaj mým ventilkem puchýřků slast,
vajíčka do Tebe já chtěl bych klást,
vždyť jenom pro Tebe píšu tu ódu.**

**Jsem malý dekadent, prokletý básník,
to není, holka, žádná legrace
ne jak ty tvoje koupený vibrace,
v rozkroku vláčím pořádněj patník.**

**To není patník, to je kůl v plotě
na něj už žádněj pes nechodí chcát.
Co mu chceš dát? Tak co mu chceš dát?
Nic – dobře vím já, co čekat mám od tě. . .**

Zářivé žily pulzují nad městem
deset jehel ční skrze budovy
KLIK
Peklo
dole
uprostřed
všeho
vír částic
šum
šum šilicích bytostí v mezidimenzí
nežijící lány
pohyb ze vzduchu plném zatuchlin a hniloby
lůno všeho nového
LOL
pokud stačí utéci
není cesty, je jen škarpa a to, co je v ní.

RL humus

Co s tebou?
Přicházíš
mizíš
spálená půda
za tebou
s trochou čerstvých květů
ty šlápěje kolem hlavy
čínské strunné nástroje
NEMAJÍ hloubku
tvých očí
Ano, Ivane, gazela může utonout v polibcích
nikdy však od
NĚHO
prostituuješ se mnou na vodítku
svými prstíky laskáš vodítko a ne MĚ

je to zlé
je to zlé
nevadí
každý okamžik vyvážil bych čistým křemíkem
pro ten jediný pohled
bez opovržení

Už jsem ti řekl, jak jsi krásná, když spíš?
Ne, vystoupilas.
Krucinál

Krucianál
Miluji překlepy

Za oknem tiše plují tramvaje
Harmonie betonové infrastruktury
kolébá
podivné obrazce putují po očích
Průniky chapadélek
nerozumím
mávám zpět
viděli jste . . . ?

mlčí
Ten druhý taky
Vibruje prsty
Vibruje chapadélky lamp
Vibruje zmateným cinkáním
Subsonické rázy lidí v křeči
Free halucinace v záblescích modrého majáčku

Chybí mi Ventil na hlavě

vypustit skvíkaje
(taková ta potvora, co radí, a občas něco vymyslí)
pomalé
přehřívání
komunikační jednotky v P2P
Lesklé obláčky vařící stříbrné pasty
Iluminují vytyčený prostor pro realizaci

jenže přeplněný buffer škube za ruku
skvíkaj nikde

404
Obklopen krásou
bez víry v sebe.

alkohol je důležitý tím, že shromažďuje myšlenky

Petr Machan

Nech Ti tvoj zrak
neprivodí trápenia duše. –
A trápenia duše, ktoré máš,
nech Ti vylieči tvoj zrak.

Bozky na viečka a bonsaj s plodmi.

Pride ten deň
Ten deň je blízko. . . atď.

Biela a oblá
sťa Kia Sepia Leo. (sťa kost sépiová)
Vietor do nej vdýchne
šlah živého biča
a zvíři poľný prach.

Priehľadná a číra
vodná hladina
od dna až po povrch.
Je morskou
až keď ju pretne tmavý tieň Vorvaňov.

Rozľahlá a oblá
ležiaca na kriedovo-
plochom ovále ostrova Hvar.

Katarína Molčanová

až na úzkost která vzlíná
až na rýhovaná lůna
cizích žen jež chtěl bys svést
až na půlluny pravda obnažena jest

—
a možná budeš milován
a možná budeš uklován
máš oči ze zrn kávy –
a v nich devadesát devět vran

Nela Hanelová